

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον
ἐβρῦομεν καὶ πάλιν στήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

* Ἐτος χίλια καὶ ἑνιακόσια δεκαπέντε δοξασιμένο,
ποῦ μὲ μάντιες εὐδοίωνους ἀγαθὰ καὶ ἔγω προσμένω

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὀκτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ἡμῶς μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἑστὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς ἐπιούσου τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ἰουλιουμίου τρίτη,
πέρνου κάθε σπῆτι.

Χίλια τρακόσια πενήντα τρία,
νέο Κουβέρνο καὶ ἀπανταρῖα.

**«Ρωσουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.**

Α'.

Π.— Τὴν εἶδες τὴν Κυβέρνησι τὴν Οἰκουμηνικήν;
Π.— Τὴν εἶδα, καὶ μοῦ φάνηκε κάπως γεροντική.
Π.— Τὴν εἶδες, Περικλέτο μου, τὸν ἕνα καὶ ἄλλον γέροντα,
ὅπου πρὸς δρᾶσιν τὸν καλοῦν τοῦ κράτους τὰ συμ-
[φέροντα;

Ἐλάτε σεῖς, στὰ πράγματα,
καὶ μ' ἔλα τὰ γράμματα
σεῖς πάλι σῶσατέ με.

Σεῖς μόνη δακτυρία μου,
σεῖς μόνη σωτηρία μου,
προσέλθετε κοντὰ μου.

Τὰ δόντια σ' ὄλους τρίξετε,
τὴν ἔνοπλον κηρύξετε
οὐδετερότητά μου.

Ἰστοὺς σάλους τοὺς πολεμικοὺς
τοὺς εἶδα τοὺς πολιτικοὺς,
ὅπου πρὸ χρόνων ἔδρων.

Εὐέλπις τὴν ἀναγηθῶ,
ἀλλ' ἂν ἐνέσκηψε καὶ ἔδω
μεγάλῃ τρικυμῖα.

Καὶ σὺν Θεοῦ ἐκμηχανῆς
Ζαήμις ὁ περιφανῆς
Πρόεδρος τῶν Προέδρων.

Σεῖς θαύματα σκαρῶσατε
καὶ τὰ κενὰ πληρώσατε
καὶ ἀπάνταρα Ταμεία.

Π.— Πατρίδος μέλος ἤχησε τὰ μάλιστα γλυκὺ
καὶ ἔτα' ἡ Πατρίς ἐλλάγησε στήν Οἰκουμηνικήν.

Ἐλάτε σεῖς, ἀντίκαι,
μέσα σ' ἡς τόσαις γλύκαις
τῆς δόλιας τῆς μητέρας.

Ἐλάτε, νέοι γέροντες,
πολλὰς ἐλπίδας φέροντες,
καὶ βοηθήσατέ με.

Ἀφύγωγος ξαναδράσατε,
καὶ τοὺς ἐχθροὺς περᾶσατε
ἐν στέματι μαχαίρας.

Τὰ πάντα κατορθώσατε,
γενναίως ἐσπαθήσατε,
κι' ἄς σὰς θαστοὺν τὰ κόποα.

Νέας ἐβδος χαράζετε,
καὶ μέρα νόμιτα βράζετε
σὺν μούστος μὲς στή μπότσα

Φωνὴ Δευτέρω
δυνατωτέρω.

Ὁ κόσμος ἀνησύχησε,
ὅταν δευτέρ' ἀπήχησε
μελίσρρτος φωνή,
πού πάντας συγκινεῖ!

Μεξίφη γυμνωμένα
ἐμπρὸς μαζί μ' ἐμένα
καὶ σεις τὰ γεροντάκια.

Γρᾶν κάσσις ἄς κτυποῦν,
καὶ σπίθας ἄς σκορποῦν
γεροντικά μετάκια.

Φόρα καινούρια πέρνω
μὲ τοῦτο τὸ Κουβέρνο
τῶν εὐσταλῶν γερόντων.

Σ' ἔλα τοὺς βοηθῶ,
'στὴν δρᾶσιν τοὺς ὄθῶ
τῶν γδούπων καὶ τῶν βρόντων.

Σ' ἔλους μαζί καὶ χώρια
φέρνει μιά στενοχώρια
συνθήκη Σερβική.

Σπουδῆς ἀτρότου κόποι,
καὶ μένουν καιροσκοποί
κι' ἐν ἐπιφυλακῇ.

B.

Φ.— Σὺ, φίλε, πού μ' ἐλπίζεις
χάσσεις ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
ἀληθινὰ τὴν εἶδες
τὴν Οἰκουμενική;

Ὅμως ἐγὼ τὴν εἶδα,
κι' εἶχε κορμοστασιαίς,
πούναι γι' ἄρματωσιαίς
καὶ κοφτερὴ λαπίδα.

Νέο Κουβέρνο προσπερνᾷ
μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς σάλους,
κι' ὁ Θεοτόκης κυβερνᾷ
παπάδας καὶ δασκάλους

Εἶδα νὰ κάνῃ συντροφιά μὲ διάκους καὶ δασπότας
κι' ἔξέστ' ἢ κτίσις πάσα,
κι' ἐκύτταξα κατάπληκτος ἀντὶ τῆς ρεδιγιότας
νὰ τοὺ φοροῦνε ράσσα.

Καμπάν' ἀκούω νὰ κτυπᾷ...
ποιὸς εἶδε θηλυκὸ παπᾶ
καὶ διάκο γκαστρομμένο;

Ποιὸς εἶδε τοῦτον τὸν καιρὸ
κι' ἔνα μας Κόντες λιγερὸ
μὲ ράσσα σκεπασμένο;

Κόντες κόμψες ρασσοφορεῖ
κι' ἔλος ὁ κόσμος ἀπορεῖ,
κι' ἐγὼ τοῦ λέω θλιεράκι: καὶ μὲ τὰ παπαδίστικα
σ' εἶδα καὶ σὲ λημιστίγκα.

Ποῦ τὸ πρῶτο του τὸ πάσο,
τῶν χαρίτων ἡ πηγὴ;
τώρα φαίνεται μὲ ράσσο
καὶ τοὺς πάντας εὐλογεῖ.

Τώρα πιά χωρὶς μεράκι
ἀρχινᾷ τὴν προσευχὴ του,
ἴσως καὶ καλογεράκι
νὰ γενῇ γιὰ τὴν ψυχὴ του.

Τι περίεργα συμβαίνουν καὶ παρᾶξενά τῶνόντι
'στὴν πολέμων τὴν ἀντάρα...
καὶ παπᾶς ἔγινας, Κόντη;
ἔτσι τάφερ ἢ κατᾶρα.

Κόντες ἐρχεται παπᾶς
σὲ πλέμων ἀστραπάς
κι' ἐπιστρατεῖων ἀγῶνας.

Τοῦτον ἱεραὶς ὑμνεῖται
καὶ δασκάλου προσκυνεῖται
νὺν ζεῖ καὶ σ' τοῦ, αἰῶνα.